

WARRIOR CATS

RAVENPOOTS PAD - VERSTOORDE VREDE

GECREËERD DOOR
ERIN HUNTER

GESCHREVEN DOOR
DAN JOLLEY

GEÏLLUSTREERD DOOR
JAMES L. BARRY

HAMBURG // LONDON // LOS ANGELES // TOKYO

P E L C K M A N S

Warrior Cats – Manga: Ravenpoots pad – Verstoorde vrede
Erin Hunter

Vanaf 10 jaar

© 2026, Erin Hunter en Pelckmans Uitgevers nv
pelckmans.be
Brasschaatsteenweg 308, 2920 Kalmthout, België

Oorspronkelijke uitgave: *Ravenpaw's Path: Shattered Peace*
Tekst © 2009, Working Partners Limited
Art © 2009, TOKYOPOP Inc. en HarperCollins Publishers

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, op welke wijze ook, zonder de uitdrukkelijke voorafgaande en schriftelijke toestemming van de uitgever, behalve in geval van wettelijke uitzondering. Informatie over kopieerrechten en de wetgeving met betrekking tot de reproductie vindt u op www.reprobel.be. Tekst- en datamining van (delen van) deze uitgave is uitdrukkelijk niet toegestaan.

All rights reserved, including those for text and data mining, AI training and similar technologies. No part of this book may be reproduced, stored or made public by any means whatsoever, whether electronic or mechanical, without prior permission in writing from the publisher.

Gecreëerd door Erin Hunter
Tekst: Dan Jolley
Illustraties: James L. Barry
Belettering: Lucas Rivera
Omslagontwerp: Louis Csontos
Vertaling: Pauline Akkerhuis
Zetwerk: Crius Group

D/2026/0055/137
ISBN 978 94 6530 102 0
NUR 283, 361
THEMA YN, 5AL, XQG

pelckmans.be

 facebook.com/pelckmans.be

 instagram.com/pelckmans.be

Wie had kunnen vermoeden dat Ravenpoots beslissing om de DonderClan te verlaten en bij de eenling Rogge in de tweebeenschuur te gaan wonen zo'n storm van protest zou oproepen? Niet bij zijn Clangenoten – hoewel Vuurster en Grijsstreep het betreurden dat Ravenpoot vertrok, wisten ze dat hij nooit gelukkig zou worden in de Clan – maar van de kant van alle lezers die hadden gepopeld om te zien hoe Ravenpoot tot krijger opgroeide en wraak nam op zijn ijzingwekkende mentor, Tijgerklauw.

Ik ben de tel kwijtgeraakt van het aantal keren dat mij gevraagd is wat Ravenpoots krijgersnaam zou zijn geworden. Mijn antwoord is altijd: hij zou nooit een krijgersnaam hebben gekregen! Ravenpoots kracht ligt in zijn rustige zelfbewustzijn, een kracht die ruimte nodig heeft om zich te ontwikkelen, weg van de druk van het Clanleven met al zijn regels, taken en verwachtingen. Veilig op de boerderij met Rogge is Ravenpoot een zelfverzekerde, ontspannen kat geworden en een vriendelijke gastheer voor Clankatten die onderweg zijn naar de Maansteen.

Maar ik wist dat het niet eenvoudig zou zijn voor de jonge kat om aan zijn nieuwe leven te wennen. Toen Ravenpoot naar de boerderij verhuisde, droeg hij de bagage van zijn opvoeding met zich mee. Hij is in het bos geboren en heeft de instincten van een Clankat: de kracht en hoop die gepaard gaan met loyaliteit aan de krijgscode, de zekerheid dat er altijd katten zullen zijn waarop je kunt rekenen als het moeilijk wordt. Ravenpoot en Rogge hebben samen een goed leven, maar wanneer alles op z'n kop wordt gezet door de komst van harteloze schurken, komen Ravenpoots instincten naar boven en moet hij zich plotseling afvragen: ben ik nog steeds een lid van de DonderClan?

Met vriendelijke groet,
Erin Hunter

Ik heb nooit een andere naam
voor deze plek gekend.

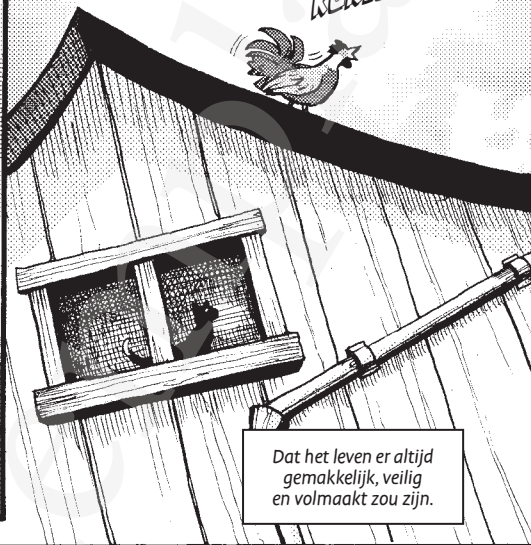
KUKELEKUUU!

Het is gewoon... de boerderij.

Ik dacht altijd dat de boerderij
nooit zou veranderen.

KUKELEKUUU!

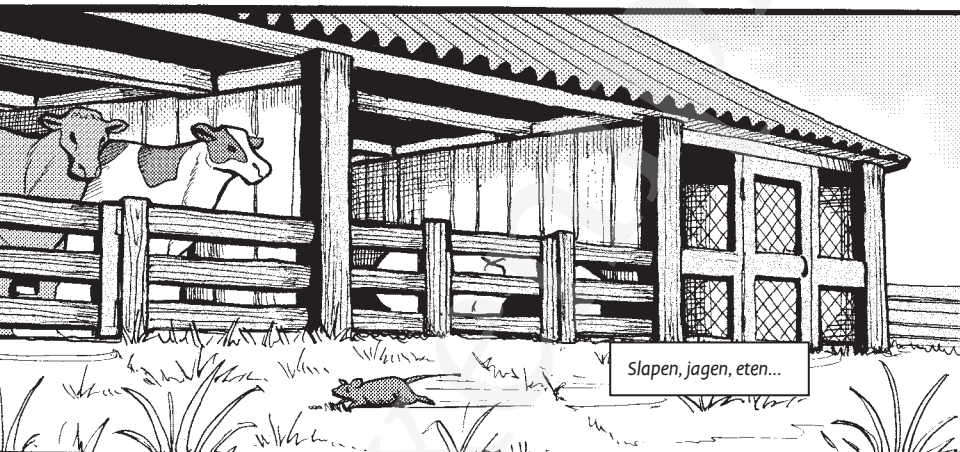
Dat het leven er altijd
gemakkelijk, veilig
en volmaakt zou zijn.

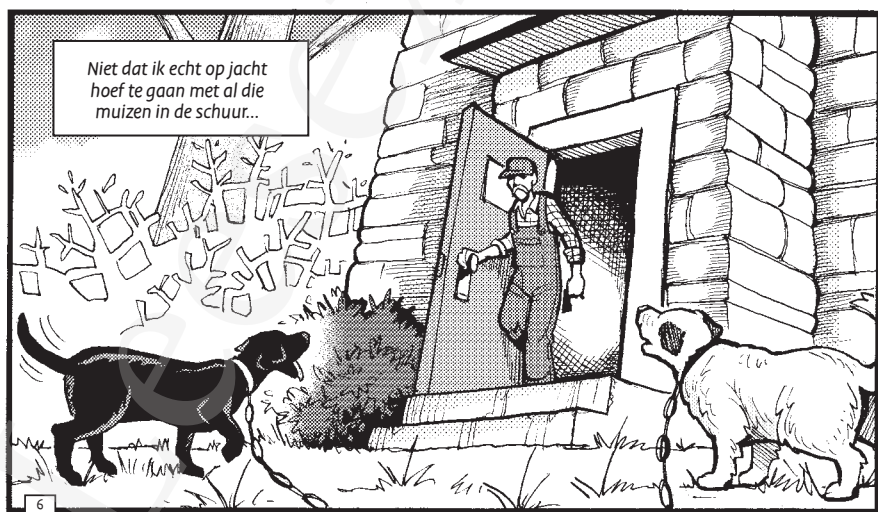
Ik zou al snel ontdekken dat ik er niet
verder naast had kunnen zitten.

Het leven is hier erg
eenvoudig.

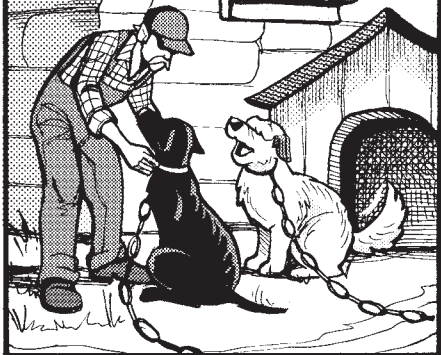

Slapen, jagen, eten...

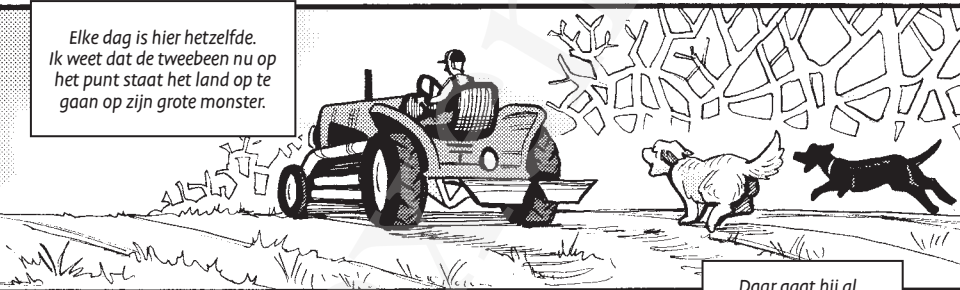
Niet dat ik echt op jacht
hoef te gaan met al die
muizen in de schuur...

De tweebeenen die hier
wonen zijn best aardig. Zij
laten ons met rust,
wij laten hen met rust.

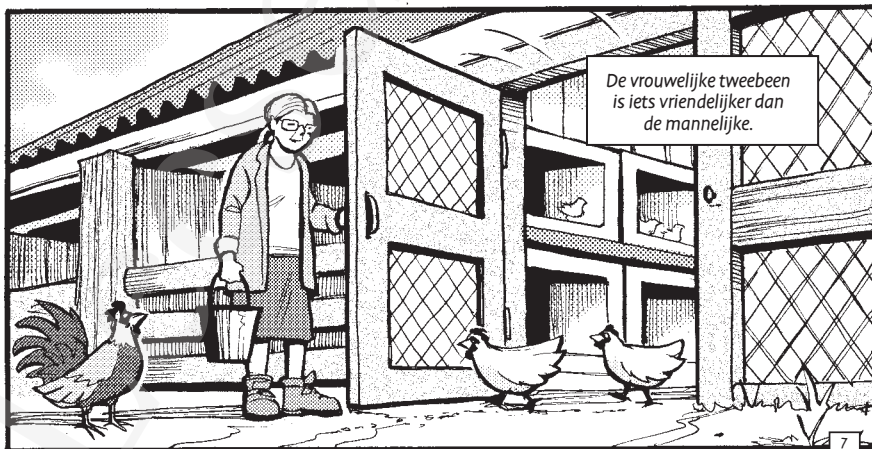

Zelfs de honden zijn oké.
Ze maken alleen vreselijk veel
lawaai.

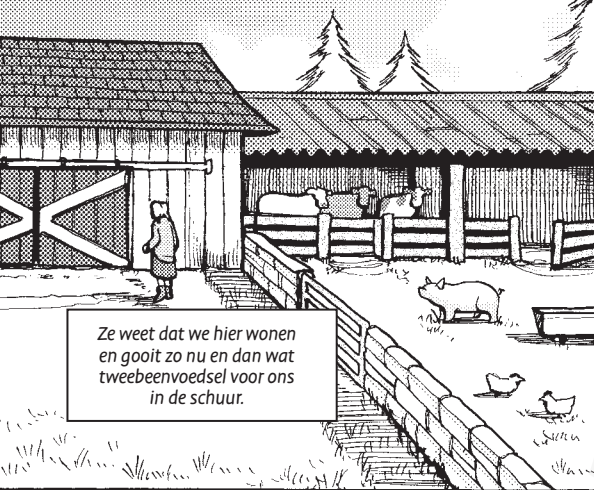
Elke dag is hier hetzelfde.
Ik weet dat de tweebeenen nu op
het punt staat het land op te
gaan op zijn grote monster.

Daar gaat hij al.

De vrouwelijke tweebeenen
is iets vriendelijker dan
de mannelijke.

Ze weet dat we hier wonen
en gooit zo nu en dan wat
tweebeenvoedsel voor ons
in de schuur.

Ik eet liever muizen.

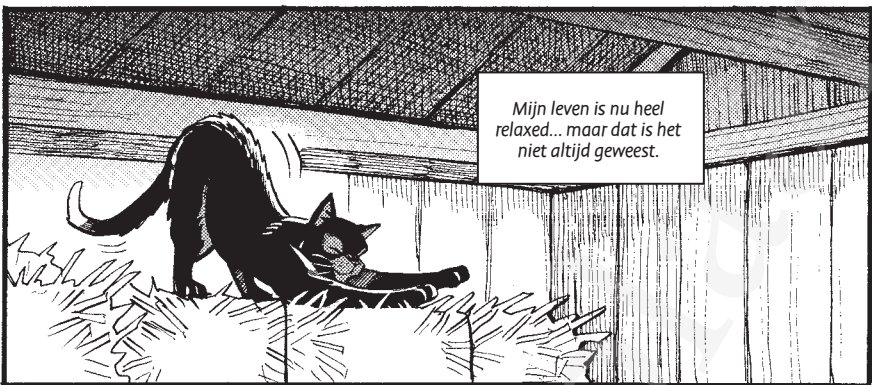

Mijn naam is
Ravenpoot.

Ik woon hier met mijn
beste vriend, Rogge.

KNIPPER
KNIPPER

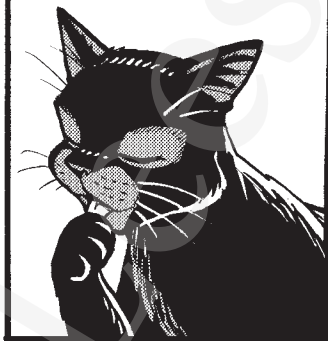
Mijn leven is nu heel relaxed... maar dat is het niet altijd geweest.

Ik was een Clankat.
Tot ik iets zag wat ik niet had mogen zien...

... en ik me hier moest verstoppen voor een meedogenloze moordenaar genaamd Tijgerklauw.

Soms moet ik er bijna om lachen...
Na al die krijgertraining en al dat vechten...

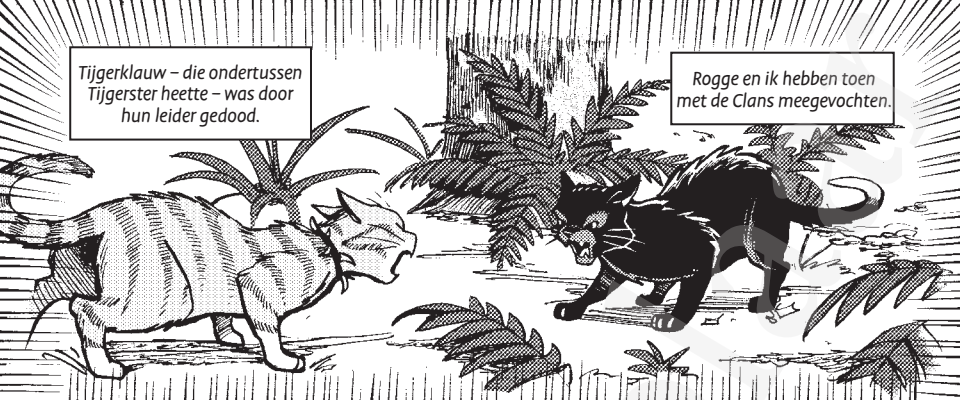
... is het gevaarlijkste wat ik nu doe het schuurdak op klimmen om wat te drinken.

Ik had kunnen proberen om terug te gaan naar de DonderClan, na wat er met de BloedClan was gebeurd.

Een bende kwaadaardige katten uit de tweebeenplaats die afgelopen groenblad probeerde om de macht over het woud over te nemen, zonder succes.

Tijgerklauw – die ondertussen
Tijgerster heette – was door
hun leider gedood.

Rogge en ik hebben toen
met de Clans meegevochten.

Rogge kende zelfs enkele van de
BloedClankatten. Ze hadden hem
in het verleden geterroriseerd.

Het is een wonder dat we
de strijd overleefden. Vele
katten vonden de dood.

De boerderij bleek de juiste plek
voor me te zijn. Alles is hier zoveel
gemakkelijker.

Geen training, geen
grenspatrouilles... geen honger. Het
is misschien niet echt mijn thuis...

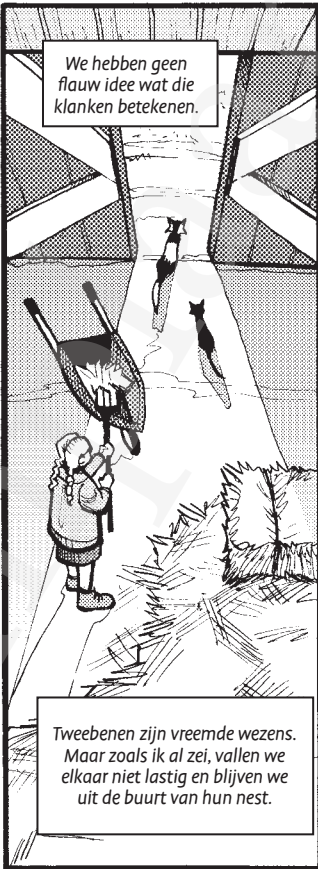

... maar ik kan opstaan wanneer ik wil, niemand vertelt me wat ik moet doen... en Rogge woont hier...
We hebben ons leven aan elkaar te danken.

Ik denk dat ik hier blijf.

Gefeliciteerd met je muis, Rogge.

Wat fijn dat jij en je vriend de knaagdieren onder controle houden.

We hebben geen flauw idee wat die klanken betekenen.

Tweebenen zijn vreemde wezens. Maar zoals ik al zei, vallen we elkaar niet lastig en blijven we uit de buurt van hun nest.

Een van de dingen die ik hier fijn vind, is dat Rogge en ik wandelingen kunnen maken.

Niet jagen, niet patrouilleren... gewoon wandelen.

Het is leuk.

Pak me dan,
als je kan!

Ha! Ik wil je
helemaal niet te
pakken krijgen.

Dat zeg je alleen
omdat je te
langzaam bent.

Wil je zien wat er
zou gebeuren als ik
je **echt** te pakken
kreeg?

Ooo, is dat de
krijgershouding waar je
me over vertelde?

Klopt.
Wil je die ook leren?

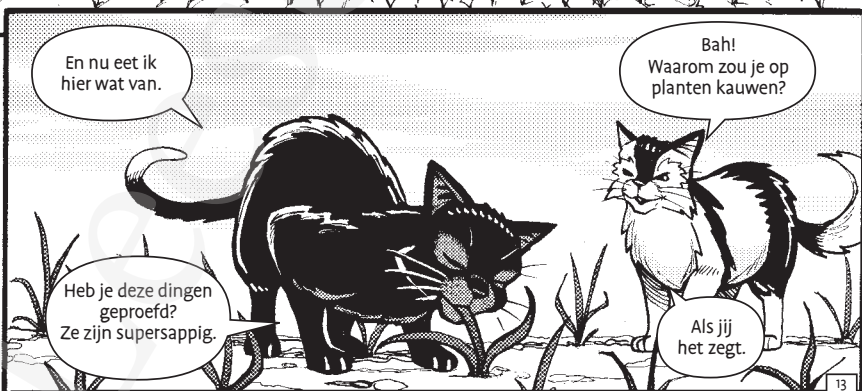
Ja!

Houd jezelf heel laag
bij de grond... Verdeel je
gewicht gelijkmatig over
alle vier je voeten.

Zo?

Niet slecht!
Helemaal niet
slecht.

En nu eet ik
hier wat van.

Bah!
Waarom zou je op
planten kauwen?

Heb je deze dingen
geproefd?
Ze zijn supersappig.

Als jij
het zegt.

Het is een goed leven. Ik denk alleen zo nu en dan aan de Clans...

... zoals hier, vandaag bijvoorbeeld. Dit doet me sterk aan de RivierClan denken.

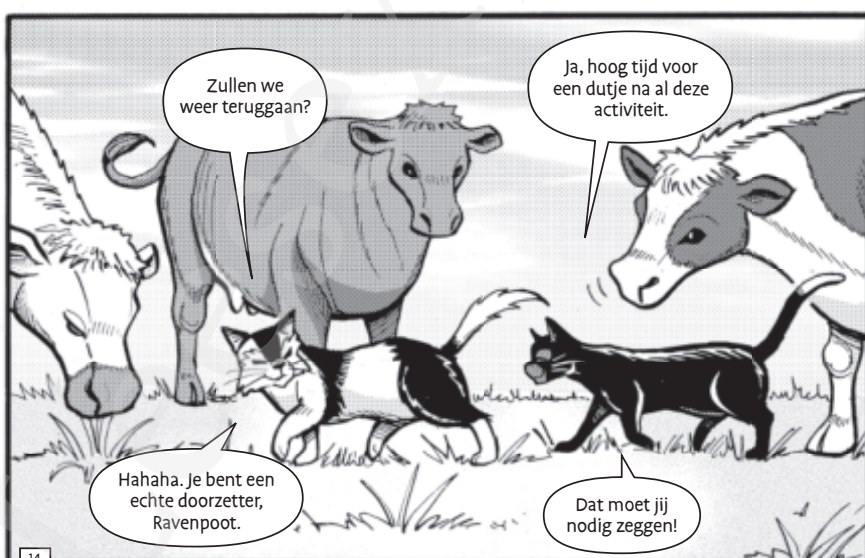

Maar de Clans interesseren me niet meer. Mijn buikje is vol. Ik hoef voor niemand anders te zorgen dan voor Rogge en mezelf.

Ik trek me zelfs niets van de honden aan. Die liggen aan de ketting of ze lopen achter de tweebeenen aan.

WOEF!
WOEF!

En we zouden ze sowieso van verre horen aankomen.

Zullen we weer teruggaan?

Ja, hoog tijd voor een dutje na al deze activiteit.

Hahaha. Je bent een echte doorzetter, Ravenpoot.

Dat moet jij nodig zeggen!